

Sedemdeset let Evalda Korena

V septembru je praznoval sedemdesetletnico prof. dr. Evald Koren. Profesor se je rodil 17. septembra 1930 v Mariboru, kjer je odraščal v dvojezičnem okolju. Zgodnji stik z germanskim svetom je močno oblikoval njegovo osebnost. Po povojni maturi je začel študirati v Ljubljani ter diplomiral iz svetovne književnosti. Od začetka šestdesetih let, ko je bil izvoljen v naziv asistenta za primerjalno književnost in literarno teorijo, pa vse do danes — formalno je že leto dni v pokoju — deluje na Oddelku za primerjalno književnost in literarno teorijo Filozofske fakultete v Ljubljani.

Prof. Koren se je v svojem znanstvenem delu ukvarjal zlasti s primerjalno zgodovino evropskega naturalizma. Raziskoval je Zolajeve vplive iz romanov *Beznica*, *Nana* in *V kipečem loncu* na Govekarjev roman *V krvi* (Zola, Govekar in »V krvi«. *Slavistična revija* 21, 1973, 282–319) ter morebitni sprejem Goncourtovega dela *Dekle Eliza* v Kraigherjevi *Kristi Albi* (disertacija *Kraigherjeva pozna pripovedna proza in evropski naturalizem*, 1978). Postavil je tudi zanimivo tezo o periodizaciji slovenskega naturalizma (Vprašanja ob periodizaciji slovenskega in evropskega naturalizma. *Primerjalna književnost* 2, 1979, 29–40). V pričujoči reviji je objavil obsežno analizo, ki je ponovno ovrednotila Pugljevo novelo *Osat* (Pugljeva proza ob ponovnem branju. *JiS* 20, 1974/75, 39–56).

Poleg naturalizma ga je vznemirjala tudi literarna tematologija, znotraj nje zlasti Antigonina tema, ki jo je preučeval pri Miranu Jarcu (Antični mit in slovenska zgodovina. Mirana Jarca prolog k tragediji *Vaška Antigona*. *Obdobje socialnega realizma v slovenskem jeziku, književnosti in kulturi*, 1987, 373–381), Dominiku Smoletu (Misel, ki zanjo Antigona vztrajno išče smisel. *Primerjalna književnost* 4, 1981, 29–34), Juretu Deteli, Nadi Gaborovič (Antigona v slovenski literaturi: situacija ali junakinja? *Primerjalna književnost* 9, 1986, 27–31), Vojuku Beliču in Radetu Krstiču (L'Antigone dans la littérature slovène: situation ou héroïne. *Acta neophilologica* 25, 1992, 73–79). Z referatom o Antigonini temi v slovenski književnosti je leta 1985 nastopil tudi na 11. kongresu Association internationale de littérature comparée v Parizu.

Za zgodovino ljubljanskega študija komparativistike je pomembno njegovo pedagoško delo. Po Antonu Ocvirku je prevzel dva predmeta iz literarne teorije: evropske verzifikacijske sisteme ter literarno retoriko. Z metaforologijo, ki jo je uvajal tudi v seminarsko delo, se je ukvarjal v devetdesetih letih (O prevajanju pesniških podob. *XXVII. seminar slovenskega jezika, literature in kulture*, 1991, 179–195), že v osemdesetih pa je za slovensko izdajo Herderjevega leksikona *Literatura* obdelal številne pojme iz literarne retorike in jih opremil s primeri iz slovenske književnosti (tudi iz Smoletove *Antigone*). Na Oddelku še danes predava Uvod v primerjalno književnost. Komparativistiki je posvetil tudi nekaj razprav in preglednih člankov (Primerjalna in nacionalna literarna veda. *Zbornik slavističnega društva Slovenije* 9, 1998, 58–63).

Prof. Koren odmerja veliko časa svojim pedagoškim obveznostim, saj strogo in skrbno spremlja študentovo delo. S takšnim pristopom so se srečali tudi številni seminaristi ter diplomanti, ki so pod njegovim mentorstvom uspešno zagovarjali seminarske ali diplomske naloge. Nekateri so prejeli tudi fakultetna priznanja. V njihovem imenu, zlasti generacije diplomantov iz leta 1997, ter v imenu vseh profesorjevih mlajših kolegov s Filozofske fakultete želimo slavljencu v naslednjih desetletjih še mnogo ustvarjalnih izzivov ter radostnih trenutkov ob srečevanju z umetniško besedo.

Tone Smolej

Filozofska fakulteta v Ljubljani